

RÁNY EGYPTSKÉ #1

MARK JANTZI

(Duben 2020)

Jak víte, právě probíhá určitá rána, epidemie. Děje se to, stejně jako se to dělo i dříve. Ta současná získává celosvětově více pozornosti než kdykoli předtím. Nemyslím si, že jsme připraveni na velké soužení. Nemyslím si, že Boží svatí jsou připraveni, ale přijde čas, kdy Bůh řekne: „Ať jsi připraven, nebo ne, hle, přicházím,“ protože nám dal spoustu varování. A pokud jsme nevyužili příležitost připravit svou duši, přichází půlnoční volání, a budou i takoví, kteří nebudou připraveni. Ne, nemyslím si, že jsme připraveni. Nikdy by mě nenapadlo, že něco jako pandemie dokáže poškodit celosvětovou ekonomiku. Nikdy bych si nemyslel, že to bude nemoc, která to udělá. Ale kdo ví, je to možné. Může dojít k poklesu ekonomiky. Je to možné. A víte, vše udržuje v chodu pouze Bůh. Bůh udržuje všechny věci svou mocnou silou. Pokud tedy Bůh není připraven nechat ekonomiku selhat, bude ji udržovat, znovu ji zbuduje. Pokud je připraven vylévat na nás ty hrozné rány, pak je nic nezastaví. A myslím na všechny rány. Myslím, že jsem to zmínil minulý týden.

Podívejme se na egyptské rány. Když jsem si toto téma poprvé procházel, pomyslel jsem si: „Snadná věc, tak za hodinu je vše hotovo. Jen to rychle proběhneme.“ Ale je to tak hluboké, je toho tolik! Chci začít přečtením dvou veršů z 5. kapitoly Exodu. Abych to uvedl do souvislostí – Mojžíš byl povolán, jeho pozornost upoutal hořící keř. Byl s Jetrem, svým tchánem, a rozhodl se, že s Jetrem zůstane. Ale Bůh upoutal jeho pozornost na hořící keř, zavolal na něj a Mojžíš odpověděl. Mojžíš pak přišel k Izraelcům a potkal Arona. Dovolte, abych začal právě na tomto místě. Pojdme nejprve k posledním dvěma veršům 4. kapitoly:

„Tedy šel Mojžíš s Aronem, a shromáždili všechny starší synů Izraelských. I mluvil Aron všechna slova, kteráž byl mluvil Hospodin k Mojžíšovi, a činil znamení před očima lidu. A uvěřil lid, když uslyšeli, že navštívil Hospodin syny Izraelské, a že viděl ssoužení jejich. A sklonivše se, poklonu učinili.“ (Ex 4,29–31)

Takže první reakce Božího lidu na oznámení, že přichází Boží království, že se má projevit Boží dobrota vysvobozením z jejich otroctví, byla: „Hurá! Dobré zprávy! Není to úžasné?“ Ale přišel čas, kdy jim nepřítel začal vzdorovat, a oni zapochybovali: Nevím. Stojí to za to? V podstatě: byl bych raději otrokem.

Začněme v kapitole 5. Říká se zde: „*Potom pak přišli Mojžíš s Aronem, a řekli Faraonovi:*“

At' jsi připraven,
nebo ne,
hle, přicházím.

Mimochodem, zpočátku se nechystají faraonovi vyhrožovat. Neřeknou: „Pokud to neuděláš, stane se toto..., pošleme mor.“

Nejprve mi ale ještě dovoluete vrátit se na chvíli zpět do kapitoly 4. Je to poté, co Mojžíšova manželka obřezala svého nejmladšího syna.

Verš 21: „*I řekl Hospodin Mojžíšovi: Když půjdeš a navrátíš se do Egypta, hled', abys všechny zázraky, kteréž jsem složil v ruce tvé, činil před Faraonem...*“

Jinými slovy, když Bůh dává pokyny, chce, aby vše bylo provedeno přesně tak, jak to řekl. Když dal vzor svatostánku, řekl: „Hled', abys vše vykonal ...“, a já parafrázuji, „... podle vzoru, který jsem ti dal. Všechno. Chci každou míru správně, chci každý materiál – zlato, stříbro, mosaz, ať je to cokoli... Chci všechno přesně tak, jak jsem řekl.“ Protože všechno má určitý význam.

Říká tedy: „Když půjdeš k faraonovi, udělej vše, co jsem ti ukázal.“
„...zázraky, kteréž jsem složil v ruce tvé...“

Jinými slovy zde říká Mojžíšovi: „Dal jsem ti autoritu.“ Je to Boží autorita. Může ji dát komukoli. Může ji dát králi, může ji dát Nabuchodonozorovi. Nebo Cýrovi. Může ji dát komukoli. Může ji dát oslu – moc mluvit. On je velký a mocný Bůh.

Takže řekl: „...hled', abys všechny zázraky, kteréž jsem složil v ruce tvé, činil před Faraonem. Jáť pak zatvrdím srdce jeho...“

Tady se na chvíli zastavme. Nezní to jako protimluv? Bůh říká: „Chci, abys udělal tohle, aby to udělal, ale udělám to tak, aby to neudělal.“ Zde budeme muset položit pár otázek. Jaký byl záměr Božího jednání? Pojďme ale trochu dál, než se zeptáme.

„...aby nepropustil lidu. Protož díš Faraonovi: Toto praví Hospodin: Syn můj, prvorozený můj jest Izrael. I řekl jsem tobě: Propusť syna mého, ať slouží mi; a nechtěl jsi ho propustiti. Aj, já zabiji syna tvého prvorozeného tvého.“

Uvědomili jste si, že to bylo oznámeno Mojžíšovi, než se dostali k desáté ráně? Na to jsem zapomněl. Kolikrát jsem to četl a pomyslel jsem si: Bůh si nechal velkou kartu, eso nebo trumf, až nakonec. Měl své tajemství, nikdo nevěděl, že ji držel, a pak ji vyložil. A ona udělala svou práci. Ale ve skutečnosti to Mojžíšovi předem odhalil: „Tady je můj trumf. Takto budu hrát. Tahle karta bude tou poslední. Až tak dalece mu zatvrdím srdce.“

Najdeme zde tři různé výroky o zatvrzování srdce. Bůh nejprve říká: „Zatvrdím mu srdce.“ Pak najdete výraz: „Faraonovo srdce bylo zatvrzeno.“ A dále: „Faraon zatvrdil své srdce.“ Jak faraon zatvrdil své srdce? Jak faraon zatvrdil své vlastní srdce? Nasloucháním... Co se stane s vaším srdcem, když slyšíte Boží slovo, slyšíte pravdu, a odmítáte ji přijmout? Nemusí to být ani odmítnutí uvěřit, ale odmítnutí se jí poddat, odmítnutí ji přijmout a jednat podle ní.

Ďábel věří Božímu slovu. Zná Slovo. On ví. Ale odmítá jej přijmout. Je natolik podveden, že si myslí, že se z toho může vykrotit a nějakým způsobem Boha dokonce přemoci. Přestože ďábel skutečně viděl a zná Boží moc víc, než jsme vy i já kdy slyšeli. Věřím, že ďábel, satan, byl přítomen a viděl stvoření. Viděl sílu, kterou nikdy nemůže vyčarovat. Jak mohl být tak oklamán, že uvěřil, že nad Bohem může zvítězit? Zvítězit nad Bohem, který dokáže rozhodit galaxie, miliony galaxií. Vytvořit všechny fyzikální zákony, prostě všechno! Jak mohl potom uvěřit, že by mohl Boha přelstít?

Vidíme faraonovo jednání v této situaci, jeho reakci na přicházející rány. Faraon je zosobněním satana. Je typem satana. Kdykoli faraon něco dělá, můžete vidět, že je to dílo satana. Je to způsob, jakým satan přemýšlí, způsob, jakým jedná, i o čem si myslí, že tomu může uniknout. Půjde přímo do zkázy, dokud nebude úplně zničen. A přesně to se stalo faraonovi. Došel až na samý konec. Nejen po desátou ránu, ale i poté, co byly děti Izraele u Rudého moře, řekl: „Budu hazardovat ještě jednou, myslím, že mohu vyhrát.“ A přišel o všechno. O všechno. O celou armádu Egypta. Vymazán.

Pojďme tedy k faraonovi.

Potom vstoupil Mojžíš k faraonovi a řekl:

„Takto praví Hospodin, Bůh Izraelský: Propust' lid můj, ať mi slaví svátky na poušti.“ (Exodus 5,1)

Teď to velmi zjednodušil. Neřekl: „Chtěli bychom uniknout, rádi bychom se odsud dostali.“ Vyjádřil to formou velmi jemného a rozumného požadavku: „Chtěli bychom jít na slavnost.“

Poslouchejte, co Mojžíš řekl: „Toto praví Pán, Bůh ...“ Napíšu to: „Pán Bůh.“ Slovo Pán je zde Jahve. Hebrejsky YHWH, my vyslovujeme Jehova. Slovo Bůh je zde Elohim. Elohim není pro Boha zvláštní jméno. Elohim – Bůh mohl být stejně dobře napsán s malým „b“. Vzpomeňte si na Ráchel, když ukradla otcí jeho malé modly a schovala je do sedla. To, co ukradla, byly otcovy „elohim“. Takže to nebyl „všemohoucí Bůh“, ale jen bohové. Obvykle to znamená boha v plurálu. Mojžíš tedy řekl faraonovi: „Jehova, Elohim.“

Egypt má mnoho elohim a tyto rány skutečně směřují proti mnoha egyptským bohům. Mojžíš tedy představuje faraonovi Boha, o kterém nikdy předtím neslyšel. Faraon důvěřuje všem ostatním bohům – žabám, vším, mouchám, býkům, kobyilkám... To vše jsou bohové Egypta. Hebrejské slovo pro bohy v množném čísle bylo elohim. Nyní Mojžíš představuje faraonovi něco, co se mu nelíbí. Poslechněte si zde faraonovu odpověď:

„Odpověděl Farao: Kdo jest Hospodin ...“

Kdo je Jehova? Nikdy jsem o něm neslyšel. Kdo to je? Kdo je to, *„abych poslechl hlasu jeho a propustil Izraele? Hospodina (Jehovu) neznám, Izraele také nepropustím.“* (Verš 2)

Verš 3: *„I řekli: Bůh Hebrejský potkal se s námi...“*

Možná Mojžíš řekl Elohim, ale nejsem si jistý, zda faraon rozuměl hebrejštině. Pravděpodobně mluvil egyptsky. Řekl: „Bůh Hebrejů se s námi setkal.“ Tentokrát neřekl Jehova.

„Bůh Hebrejský potkal se s námi. Necht' medle jdeme cestou tři dny na poušť, a obětujeme Hospodinu Bohu našemu, aby nedopustil na nás moru neb meče.“

Nyní Mojžíš znovu upozorňuje na možnost moru. Jinými slovy, pokud Ho neposlechneme, co se s námi stane? A co hůř, co se stane s vámi, Egypt'ané, pokud nám to nedovolíte?

Faraon měl tedy vyšší prioritu než uctívání Boha, jeho bohem byla práce.

Bůh má mnoho jmen. A mimochodem, Bůh se Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi nepředstavil jako Jehova. Představil se jako El-shadai. Co znamená El-shadai? Znamená všemohoucího Boha nebo Boha, který může zaopatřit vše, co potřebujete.

Verš 4: *„I řekl jim král Egyptský: Proč ty Mojžíši a Arone, odtrhujete lid od prací jejich? Jděte k robotám svým.“*

Faraon měl tedy vyšší prioritu než uctívání Boha, jeho bohem byla práce. Práce, stavba byla jedním z jeho bohů. „Běžte za svými robotami.“

Verš 5 a 6: *„Řekl také Faraon: Hle, již nyní mnoho jest lidu toho v zemi, a vy odvozujete je od robot jejich. I přikázal Faraon v ten den úředníkům nad lidem a šafářům jeho, řka...“*

Všimněte si výrazu „úředníkům nad lidem a šafářům jeho“. Úředníci, velitelé byli Egypt'ané; šafáři, správcové či dozorcí byli hebrejští lidé, kteří vydávali rozkazy ostatním hebrejským lidem. Ale velitelé byli na vrcholu tohoto řetězce a faraon byl jejich hlavou. Vidíte, že máme určitý druh velení: faraon, velitelé, dozorcí, až k pokorným otrokům. Pyramidový systém jako u mnoha organizací a církevních denominací.

Verš 6 a 7: *„I přikázal Faraon v ten den úředníkům nad lidem a šafářům jeho, řka: Řekl také Faraon: Hle, již nyní mnoho jest lidu toho v zemi, a vy odvozujete je od robot jejich. Nedávejte již více slámy lidu k děláni cihel jako prvé; nechat' jdou sami a sbírají sobě slámu.“*

K čemu byla potřeba při výrobě cihel sláma? Hlínu, kterou používali na výrobu cihel, smíchali se slámou. Sláma držela lepivou hlínu pohromadě. Je to ekvivalent ocelových prutů při zalévání betonem, i když

ty jsou samozřejmě mnohem silnější než sláma. Ale v té době ocelové výztuhy neměli. Vyrobili tedy tyto cihly a vypálili je v peci. Všimli jste si, že jednou z ran, které Mojžíš přivodil, byly vředy pocházející z popela z pece? Ze samého nástroje jejich otroctví, z jejich úkolu, z vypalování cihel v peci.

Takže pokračujeme veršem 8: *„Však touž summu cihel, kterouž udělávali prvé, uložte na ně, nic neujímejte z ní; neboť zahálejí, a protože volají, řkouce: Podme, obětujme Bohu našemu.“*

Jinými slovy říká: „Lidi, máte příliš mnoho volného času. Trochu vám to ztížím.“

A to také udělali. Oznámili Hebrejcům: „Musíte sbírat sami slámu a stále budete vyrábět tolik cihel jako předtím.

Nyní pokračujme od verše 14 dále: *„I biti jsou šafáři synů Izraelských, kteréž ustanovili nad nimi úředníci Faraonovi...“*

Hebrejští dozorcí, šafáři, tedy privilegovaná vyšší třída Hebrejců, ti, kteří byli nejvíce zkompromitováni se světem, byli první, kdo byl bit.

„...a mluveno k nim: Proč jste nevyplnili úkolu svého v díle cihel, jako prvé, ani včera ani dnes? I přišli šafáři synů Izraelských, a volali k Faraonovi, řkouce: Proč tak děláš služebníkům svým? Slámy se nedává služebníkům tvým, a říkají nám: Dělejte cihly; a hle, služebníci tvoji biti bývají, a hřeší lid tvůj.“

Na koho tedy doposud doléhá hlavní nápor? Na Egyptany, nebo na Hebrejce? Jsou to Hebrejci. Faraon řekl: „Málo se snažíte! Zahálíte!“ Všimněte si, že zatím ještě nedošlo k žádným ranám. Je to jen faraon, který pevněji utahuje šrouby Božímu lidu.

„I řekl: Zahálíte, zahálíte, a protože mluvíte: Podme, obětujme Hospodinu.“

Vy, kluci, chcete mít velký piknik, dovolenou, protože nemáte dost práce.

„Protož nyní jděte, dělejte; slámy se vám dávati nebude, ale vy summu cihel vyplňujte. Vidouce šafáři synů Izraelských, že zle s nimi, poněvadž řečeno: Neujmete počtu cihel vašich z úkolu denního v den jeho, potkali se s Mojžíšem a Aronem, kteříž stáli, aby jim vstříc vyšli, když by se vraceli od Faraona. A mluvili jim: Pohlediž Hospodin na vás,

a sud'; nebo zošklivili jste nás před Faraonem a služebníky jeho, a dali jste meč v ruku jejich, aby nás zamordovali.“

Co se stalo s tím „hurá“ a „jupí“? Co se stalo s tím: „Ach, chvála Pánu, budeme na svobodě!“ Zmrzlo jim to na rtech docela rychle, že? „Zhoršuje se to pro nás.“

Zajímalo by mě, jestli nebudeme zažívat věci obtížnější, než jsme kdy zažili, než uvidíme pomazání, moc a slávu Boží, které nás začnou osvobozovat. Nevím, co se děje ve velkém démonickém ústředí u kulatého stolu, kde má ďábel a všichni jeho oblíbení světoví vůdci velkou moc. Nevím přesně, co připravují, ale něco připravují. Nevíme, je to záhada. Pravděpodobně to nemusíme vědět, ale uvidíme; něco se stane. A zvítězíme nad tím.

Verš 22 a 23: *„I navrátil se Mojžíš k Hospodinu a řekl: Pane, proč jsi tyto zlé věci uvedl na lid tento? Proč jsi mne sem poslal? Nebo od té chvíle, jakž jsem všel k Faraonovi, abych mluvil jménem tvým, huře nakládá s lidem tímto, a ty jsi vždy nevysvobodil lidu svého.“*

„Proč jsi mě posílal? Šel jsem k faraonovi a všechno jsem ještě zhoršil. Požádal jsem ho o přestávku, a on to odmítl. A nejenže to odmítl, ale ještě to zhoršil. Udělal jsi ze mě blázna. Bože, co to děláš? Najdi si někoho jiného, kdo by tuhle práci dělal. Je zřejmé, že jsem selhal. Všechno to vrhání mé hole (hada), která sežrala ty jejich, to všechno mi moc nešlo. Na faraona to stále nedělá dojem! “

Exodus 6,1: *„Odpověděl Hospodin Mojžíšovi: Nyní uzříš, co učiním Faraonovi; nebo v ruce silné propustí je, a v ruce mocné vyžene je z země své.“*

Faraon ještě nebyl připraven vydat žádného z nich. Faraon měl dobrou věc. Měl pracovníky zdarma, kteří mu stavěli jeho města pokladů Rameses a Pitom. Egyptské pyramidy. Museli je stavět otroci. A jak to udělali? Lidé se i dnes diví, jak dostali ty obrovské kvádry nahoru až na vrcholy pyramid. Zázraky světa. Někde jsem viděl, že kdosi vynalezl takovou smyčkovou chytrost, která by je zvedla a vyrolovala nahoru. Nevím, jak to udělali, ale faraon měl dobrou věc. Měl otroky, měl pracanty zadarmo. A jediné, co musel udělat – dát jim trochu jídla, nechat je pěstovat nějakou zeleninu, pórek, česnek, chytat ryby... Byli v otroctví, ale život šel dál.

Verš 2: „Mluvil ještě Bůh k Mojžíšovi a řekl jemu: Já jsem Hospodin.“

Kdo já jsem? Jsem Jehova.

Poslouchejte, co ve verši 3 říká: „Ukázal jsem se zajisté Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi v tom, že jsem Bůh silný všemohoucí (El Shaddai), ale v jménu svém, Hospodin, nejsem poznán od nich.“

Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi jsem se nikdy neukázal jako Jehova.

Dovolte mi jít k verši 5: „Nad to, já slyšel jsem křik synů Izraelských, kteréž Egyptští v službu podrobují, a rozpomenul jsem se na smlouvu svou.“

Pokud Bůh řekl, že něco udělá, bez ohledu na to, jak okolnosti vypadají, musíte věřit, že to udělá.

O kolik let dříve uzavřel tuto smlouvu? O 430 let. Byl jsem jen zvědavý, co se stalo před 430 lety. Pojdme 430 let do minulosti. Před 430 lety byl rok 1590. Víte, co se dělo v roce 1590? Bible krále Jakuba byla vydána jen o 21 let později (1611). Poutníci odpluli do Ameriky jen o 30 let později (1620).

Bratří, neznáte svou historii. Víte, co se dělo svatým? Pronásledování. Strašné pronásledování. Římskokatolická církev upalovala naše otce na hranici, stínali jim hlavy, k některým ženám byli „milosrdní“, takže je topili; ale některé upálili. Dělo se to v Holandsku, ve Švýcarsku, Německu, Belgii, dělo se to v České republice. Mezi nejhorší a nejnásilnější pronásledovatele patřili Francouzi, Španělé a Italové (všichni římská kato-
líci).

Co jste na začátku této epidemie slyšeli? Kde byly nejhorší průběhy nemocí a úmrtí díky tomuto koronaviru? Co takhle Itálie? Národ, kde bylo nejvíce případů onemocnění na počet obyvatel. Můžete říci: „Amerika měla mnohem víc než Španělsko.“ Ano, je ale mnohem větší národ než Španělsko. Je tu hodně krve. Na některých z těchto národů je spousta nevinné krve. Nevylučuji ani Rusko, Čínu nebo kohokoli jiného. Říkám jen, že před 430 lety bylo v západní Evropě prolito mnoho nevinné krve. I Anglie má svůj podíl, ale ne tak moc.

Verš 5 a 6: „*Nad to, já slyšel jsem křik synů Izraelských, kteréž Egyptští v službu podrobují, a rozpomenul jsem se na smlouvu svou. Protož pověz synům Izraelským: Já jsem Hospodin,...*“

Tam to řekl znovu. Použil tento výraz – já jsem Jehova. Představuje se nyní novým jménem dětem Izraele.

„...*a vyvedu vás z robot Egyptských,...*“

Vidíte, zpočátku to tak nevypadalo. Takže když to tak nejprve nevypadá, co se s námi musí stát? Jak povstaneme? Povstáváme vírou. Jinými slovy, pokud Bůh řekl, že něco udělá, bez ohledu na to, jak okolnosti vypadají, musíte věřit, že to udělá.

Kolik z vás v životě zažilo, že vám Bůh něco zaslíbil a po určitou dobu, možná dlouhou, všechno vypadalo, že to bude zcela opačně, než bylo řečeno? Existuje krátký příklad, který můžete uvést?

Sestra Rita: Pán se mnou jednoho dne promluvil o mé dceři, že počne dítě. Řekl: „Tvá dcera porodí dítě.“ To bylo v roce 2009. A musela jsem čekat šest let, než se to splnilo, a po těch šest let byla moje víra zkoušena. Musela jsem věřit. V té době moje druhá dcera Shayne porodila další dítě. Carrie řekla: „No, mami, možná měl Bůh na mysli Shayne.“ Řekla jsem: „Ne, myslel tebe.“ A v roce 2015 měla Carrie dítě. Trvalo to šest let. Později měla ještě další.

Toto je příklad, kdy pro vás osobně se nic nezhoršilo. Ale jsou chvíle, kdy Bůh dá slovo a řekne: „Něco udělám,“ a okolnosti se vám ve skutečnosti zhorší. Přichází horko. Náklady, výdaje a všechno ostatní se začne hromadit v rozporu se slibem. Nyní se ujistěte, že máte slib Páně. Pokud máte slovo Páně, a je to pravé slovo Páně, stane se to. Pokud jste to vy, kdo to chtěl a řekl, pak se to může stát, ale nemusí.

Takže zde je klíč k slyšení Božího hlasu. Slyšeli skutečný Boží hlas. Bůh tehdy mluvil k Mojžíšovi velmi jasně:

„...*a vytrhnu vás z služby jejich, a vysvobodím vás v ruce vztažené a skrze soudy veliké.*“

Natažená ruka – pamatujte, že Bůh má ruku. Nevypadá jako moje paže. Ale když natáhne svou paži, zasáhne všechno a dosáhne všeho, co si přeje.

Verš 7: „*A vezmu vás sobě za lid, a budu vám za Boha; ...*“

Zde není slovo Jehova, ale jen slovo Bůh.

„...a zvíte, že jsem Hospodin...“

Tady je slovo Jehova.

„...Bůh váš, vysvobozující vás z robot Egyptských.“

Jděte do celého světa, kaďte a čiňte z nich učedníky. A jak je Bůh přiměl, aby vyrazili z Jeruzaléma? Soužení je vyslalo.

Verš 8 a 9: „Uvedu vás také do země, o níž jsem, zdvihna ruku svou, přísáhl, že ji dám Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi; a dám ji vám v dědictví; Já Hospodin. I mluvil tak Mojžíš synům Izraelským; ale neslyšeli Mojžíše pro úzkost ducha a službu přetěžkou.“

Nyní se na chvíli vrátím k Abrahamově smlouvě. Je to Genesis kapitola 12. Přečtěme si Abrahamovu smlouvu.

„Nebo byl řekl Hospodin Abramovi: Vyjdi z země své a z příbuznosti své, i z domu otce svého do země, kterouž ukáži tobě.“

Abraham tedy musel vyjít do jiné země, projít ji, ale nevyžadovat ji a nevlastnit. Jinými slovy, musel chodit jako host. Jen poutník, cestovatel.

Verše 2 a 3: „A učiním tě v národ veliký, a požehnám tobě, a zvelebím jméno tvé, a budeš požehnaní. Požehnám také dobrořečícím tobě, a zlořečícím tobě zlořečiti budu; ano požehnány budou v tobě všechny čeledi země.“

Někdy zapomeneme na poslední část této smlouvy – „všechny čeledi země“. Protože poslední část této smlouvy, kterou Bůh uzavřel s Abrahamem, se netýká pouze hebrejského lidu, přirozeného semene Abrahama, ale všech lidí, všech kmenů a všech národů.

Ježíš přišel a ty říkáš: „Opravdu Ježíš naplnil tuto smlouvu ve svém příchodu?“ Ano, udělal to v jistém smyslu. Ale v jiném smyslu omezil většinu své služby pouze na hebrejský lid. Jaké však bylo poslední slovo, které Ježíš řekl svým učedníkům před tím, než odešel? Kam měli jít? Jděte do celého světa, do všech národů, kaďte jim a čiňte z nich učedníky. Ke všem národům. Udělali to učedníci okamžitě? Ne. V Jeruzalémě bylo

příjemně. A jak je Bůh přiměl, aby vyrazili z Jeruzaléma? Soužení je vyslalo.

Ne každý apoštol se však pohyboval rychle. Petr se pohyboval trochu pomalu, ale Bůh upoutal jeho pozornost, že? Jak si Bůh získal Petrovu pozornost? Měl vizi a viděl všechna nečistá zvířata a Bůh řekl: „Jdi do toho, jez! Všechny jsou pro tebe.“ Byla v tom lekce. Bůh se Petrovi snažil říci: „Budeš muset přestat tyto věci nazývat nečistými. Budeš se muset poohlédnout po ostatních národech. A když už jsme u toho, posílám tě k římskému setníkovi.“ Víte, že Římané nepatřili zrovna k oblíbencům Izraelců. Římané se jim samozřejmě nelíbili. Římané drželi celý národ v zajetí; Izrael byl zajatým národem. Ale tento římský setník a celý jeho dům hledali pravého Boha. Pochopil to Petr hned? Ne, nutně ne, ale pomalu ano. Petr to musel překonat a naučil se to. Tato smlouva je pro všechny národy.

Dokonce se to týká i Syrofeničanky, která přišla k Ježíši. Ježíš ji zkoušel. Řekl: „Tohle je jídlo pro děti, ne pro psy.“ Ale ona nepovolila, a on jí to dal. Prorocky říkal: „Ano, je to pro tebe, ale budu tě zkoušet, jestli to opravdu chceš.“ A ona řekla: „Ano, vezmu si všechno, co dostanou psi.“

Vracíme se zpět k hebrejskému národu v Egyptě. Pán tedy říká: „Jdi znovu promluvit s faraonem.“ Nyní se nacházíme na počátku ran. Chci tyto rány vypsát, než si o nich přečteme. Je to velmi zajímavý seznam. Je jich deset. Jen vám zde popisují okolnosti.

1. Krev – voda: voda se změnila v krev
2. Žáby
3. Vši
4. Mouchy
5. Dobytčí mor
6. Vředy
7. Krupobití
8. Kobylinky
9. Temnota
10. Smrt prvorozených

Řeknu něco o smrti prvorozených. Pamatujte, že jedno z prvních Božích oznámení Mojžíšovi bylo: „Řekni faraonovi, Izrael je můj syn. A pokud mého syna nepustíš, vezmu ti tvého prvorozeného syna.“ Byla to

vlastně v jistém smyslu odplata, protože faraon si už vzal izraelské syny. Dovolte mi vrátit se a přečíst malou pasáž z Exodu 1.

Jedno z prvních
Božích
oznámení
Mojžíšovi bylo:
„Řekni
faraonovi, Izrael
je můj syn.“

Verše 8 až 12: „*V tom povstal král nový v Egyptě, kterýž neznal Jozefa.*“

Josef byl pro Egypt požehnáním. Zachránil celý egyptský národ i mnoho národů v okolí.

„*Ten řekl lidu svému: Aj, lid synů Izraelských jest mnohý a silnější nad nás. Nuže, opatrně sobě počínejme před ním, aby se nerozmohl; a když by přišla válka, aby se nepřipojil i on k nepřítelům našim, a nebojoval proti nám, a nevyšel z země. Protož ustanovili nad ním úředníky, ...*“

Zde tedy začalo otroctví, protože Egyptané se jimi cítili ohroženi.

„*...kteříž by plat vybírali, aby je trápili břemeny svými. I vystavěl lid Izraelský Faraonovi města skladů, Fiton a Ramesses. Ale čím více trápili jej, tím více rostl a tím se více rozmáhal. I vzali sobě syny Izraelské v ošklivost.*“

Počty lidí se násobily. Rostli. Mimochodem, jedním z cílů globálních hybatelů a motivátorů je snížit míru plodnosti světa. Omezit počet dětí. Je to cíl na pozadí potratového hnutí. Je to také základem takzvaného plánování rodiny. Má snížit populaci dětí. Předkládají vám nejrůznější argumenty, proč planeta nemůže uživit tolik lidí. V šedesátých letech měla planeta asi dvě miliardy lidí. „Nikdy nebude možné uživit čtyři miliardy!“ Živíme čtyři, živíme šest. Kolik nás je teď? Sedm miliard? Můžeme uživit vše, co nám Bůh dává. Planeta to dokáže. Země to dokáže. Není to však cíl globalistů.

Pamatujete si, že Kissinger (ministr zahraničí za prezidenta Nixona) se této věci účastnil po dlouhou dobu (mimochodem číselná hodnota jeho jméno dala součet 666, takže byl považován za antikrista). A pamatujete si McNamaru? Byl ministrem obrany za prezidenta Johnsona. Myslím, že začal pod Kennedym. Po změně správy opustil práci a odešel pracovat do Světové banky. Pamatuji si, jak jsem četl prohlášení, ve kterém napsal, že populaci světa je třeba snížit asi o třetinu nebo dvě třetiny. Mimochodem

přečtete si knihu Zjevení. Říká se tam, že světová populace se sníží o třetinu. Pak se zmiňuje třetina znovu na jiném místě a myslím, že je to další třetina. Takže ať už to dělají lidé, nebo ďábel, vypadá to, že se to stane. Na zemi se stane velká a strašná věc. A tito zlí muži nějakou formou vykonají svou zlovolnost.

Čtu dále o tom, co se stalo. Nezastavilo je to.

Exodus 1 od verše 13: *„A tak podrobovali Egyptští syny Izraelské v službu těžkou.“*

„Podrobovali v službu těžkou“ znamená „nutili surově otročit“. Nebyli to jen otroci, kteří pracovali od 8 do 4 nebo od 9 do 5. Ne. Dřeli je a dřeli. A po celou dobu cítili bič na zádech.

„A k hořkosti přivodili život jejich robotami těžkými, v hlině a cihlách...“

Jeremy ví něco o cihlách a maltě, že? Malta a cihly, to je náročná práce. Manipulace s tímto žíravým, drsným a těžkým materiálem je těžká.

„... a ve všelijakém díle na poli, mimo všelikou potřebu svou, k níž práce jejich užívali nenáležitě a bez lítosti.“

Tento plán kontroly populace nefungoval. Prostě se množili. Měli stále více dětí. Začali se rozrůstat. Stávali se národem.

„I poručil král Egyptský babám Hebrejským, ...“

Máme další nápad; budeme kontrolovat porodnost. Budeme dělat potraty. Pojd'me udělat po narození potrat, což je to, co se v tu chvíli opravdu snažili praktikovat.

Víte, že stát Virginie v zásadě přijal zákon umožňující po porodu potrat, což znamená spáchání zločinu infancitidy legálně. Takto dítě mohou zabít. Neslyšeli jste to v rozhovoru s demokratickým guvernérem Virginie? Popsal zákon takto: „No, i když se dítě stejně narodí, tak to matka s lékařem prodiskutují, my dítě na chvíli uklidníme, a pokud se rozhodnou, mohou do toho jít a udělat to.“ Ale dítě se již narodilo a dýchalo! Ve Virginii však mají zákon. Toto si myslí liberálové, lidé podporující potraty a zabíjení dětí. Chtěli by to prosadit ve všech státech. Bylo to velmi krátce poté, co náš liberální demokratický guvernér, pan Cuomo, s radostí podepsal nový zákon o potratech v pozdějším stádiu těhotenství ve státě New York. Radostně. Myslím, že z toho udělali velký

obřad. Toto je muž, který se tak velmi snaží zachránit životy nám všem, abychom nedostali coronavirus, a mezitím zahubit ekonomiku státu jejím uzavřením. Ale nevadí mu zabít všechna miminka! Buďme jen laskaví k babičkám, které jsou v pečovatelských domech. Pojdme dál.

O tom rozhodl egyptský král – dostal se k porodním asistentkám:

„...z nichž jedna sloula Sefora a druhá Fua, a řekl: Když budete pomáhati ženám Hebrejským při porodu, ...“

Využití porodních asistentek je dnes vyšší, protože kvůli pandemii lidé nechtějí chodit do nemocnic. Věděli jste, že porody porodní asistentkou se od koronaviru zvýšily? Vracíme se zpět ke způsobu, jakým se to provádělo na začátku.

„...a uzříte, že již rodí, byl-li by syn, zabíte ho, pakli dcera, tedy ať jest živa.“

„Bály se pak ty baby Boha, ...“

Tohle si poslechněte! Asistentkami mohly být Egyptanky. Bály se ale Boha.

„...a nečinily tak, jakž jim poručil král Egyptský, ale živých nechávaly pacholíků. Povolav tedy bab král Egyptský, mluvil jim: Proč jste to učinily, že jste živé zachovaly pacholíky? I odpověděly baby Faraonovi: Nejsou ženy Hebrejské jako ženy Egyptské; nebo ony jsou silnějšího přirození...“

Jsou silné! Tyto ženy byly venku a pracovaly. Egyptské ženy jen posedávají kolem domu. Hebrejské ženy pracují, jsou silné, zdravé, nejsou jako tamty.

„...Dříve než přijde k nim baba, ony porodí.“

Jinými slovy, porodily své děti dříve, než se tam porodní asistentky vůbec dostaly.

„I učinil dobře Bůh těm babám. A rozmnožen jest lid, a zsilili se velmi. Stalo se pak proto, že se bály baby ty Boha, vzdělal jim domy.“

Co to znamená „zbudoval jim domy?“ Zaopatřil jim domácnosti, rodiny. Bůh jim tedy požehnal.

„I přikázal Farao všemu lidu svému, řka: Každého syna, kterýž se narodí, do řeky uvrzte; každé pak dcery nechte živé.“

To je důvod, proč Mojžíšova maminka poslala miminko Mojžíše v košíku po řece. Věděla, že pokud Egyptané najdou jejího syna, hodí ho do Nilu. Musely teď mít nové porodní asistentky a možná vojáci právě přicházeli a kontrolovali dohled nad porody a nucení k potratům.

Nyní si všimněte důležitosti první morové epidemie. První mor zahrnoval krev a řeku. Nejen vodu obecně, i když byla ovlivněna i jiná voda, ale zejména řeka Nil. Byla to řeka Nil, která byla živoucí krví Egypta. A první věc, které se Boží prst dotkl, byla řeka Nil. Všimněte si také, až se dostaneme k těmto ranám, že egyptští čarodějové byli schopni s nimi něco udělat. Ale pouze s prvními dvěma, krví a žábami.

To je něco, co nemohu napodobit. Nemohu proměnit vodu v krev. Nemůžu množit žáby. Tito egyptští čarodějové měli docela silnou temnou moc. Oni to dokázali. Chci říct, že satan nějakou moc má; umí udělat nějaké levné triky. Některé z těchto levných triků, které ďábel dokáže, přimějí lidi věřit: „Ó, to je Boží ruka! Podívej, vytvořil žáby!“ Ano, udělali žáby. A Bůh věděl, co kouzelníci mohou s ďáblou mocí dokázat. Věděl, že některé z těchto triků zvládnou.

První ránou tedy byla krev. Nyní mi dovoluňte mluvit o bozích Egypta. Krev šla proti třem jejich bohům. Napíšu jejich jména. Nevím, jaký je jejich význam. Jedním z nich je Kajum. Tento bůh je zdrojem Nilu. A pak je zde bůh Hapi, je duchem Nilu. Duch Nilu je plný krve. Osiris, slyšeli jste o Osirisovi? To je jeden z hlavních bohů Egypta, Nil byl jeho krev. Mimochodem, tento Osiris je jedním z jmen odkazujících na Nimroda. Isis a Osiris. Semiramis a Nimrod. V jiném jazyce budou jejich jména jiná, protože to nejsou jen názvy. Jména mají v každém jazyce význam. Dáme svým dětem jméno, které pro nás nemá absolutně žádný význam. Narodí se malé dítě... Pamatujete si, jak IRS vydával malé knížky, aby evidoval vaše daně? Měli v nich fotky všech pohřešovaných dětí. Já jsem jimi procházel a díval se na ty pohřešované děti. Nevěděl jsem, kdo jsou. Všiml jsem si, že jméno malé holčičky bylo Cabbagepatch. Proč byste svému dítěti dali jméno Cabbagepatch? Protože to byly dny šílené obliby panenek Zelná záplata. Dáváme svým dětem jména a nemáme tušení, co znamenají. Pokud ale svému dítěti dáte jméno Jákob, očekávejte, že bude podvodník. Nejsou zde žádné mladé matky, které by tak pojmenovaly své dítě. Děti mají jméno, které něco znamená. I tato jména něco znamenala.

Takže krev řeky. Řeka je první napadena krví. Nechte mě to přečíst.

Exodus 7, verš 3 a 4: *„Ale jáť zatvrdím srdce Faraonovo, a mnozíti budu znamení svá a zázraky své v zemi Egyptské. Aniž poslechne vás Farao. I vzložím ruku svou na Egypt, a vyvedu vojska svá, lid svůj, syny Izraelské, z země Egyptské skrze soudy veliké.“*

Teď mi odpovězte: Co Bůh těmi ranami zamýšlel? Bůh má konkrétní cíle. A pokud dnes existuje epidemie a pokud je v ní Boží ruka, má svůj účel. Má konkrétní účel a má konkrétní bohy, po nichž jde. Možná je dokážete identifikovat. Tahle koronavirová věc jde po našich bozích. Kterí bohové jsou touto věcí zasaženi? Ano, sport, zábava, Hollywood, divadla, pití, mejdany, párty. Bude se o nás Bůh schopen v této situaci postarat? Ano. Ale víte, vždy jsme říkali: „Až přijde velké soužení, stane se toto. Toto se stane, tamto se stane.“ Tyto věci se již dějí! Nejsem si jistý, zda v něm už nejsme. Mohu se mýlit. Může to být začátek. V těchto ranách uvidíte, jak Bůh systematicky ničí arogantní moc nejmocnějšího světského království na této zemi. Víte, co dalšího je dnes zasaženo, tak jako tomu bylo tehdy? Náboženství je zasaženo, zejména velké megacírky, které se nemohou setkat. Mohou dělat živé vysílání, ale nemohou to všechno navěky udržet pomocí internetového vysílání. Nebudou to moci takto řešit dlouho. Dojdou jim peníze, dojdou jim síly. Lidé se rádi scházejí. Jsou vzrušení z ducha věcí, které mají v srdcích – ať už je to správný duch, nebo je to jen vzrušení davu.

Když se Janet před lety vydala do Texasu za svou dcerou, dostala se do jedné z těchto mega megacírkví. A popsala, jaké to bylo. Řekla, že když vešla dovnitř, hudba byla prostě povznášející, dokonalá. Spousty úsměvů, všichni se cítili tak dobře! Ale uvaděči byli honáci: „Postupujte dále, postupujte dále.“ Všichni šli za sebou, řadili se za sebou a zaplňovali sedadla, zatímco hrála tato slavnostní, povznášející hudba. Pastor povstává. Má pozitivní, uživatelsky přívětivou zprávu, charismatickou zprávu. Je také plný úsměvů. Konec byl načasován přímo na minutu přesně. Poté služba na parkovišti opět jako honáci: „Posuňte se ven, posuňte se ven!“ Další auta se řadila míle dolů po silnici a čekala, až budou moci přijet blíž, a pak nastoupilo další kolo. Ten den měli mít dvě, tři kola. Každé přesně hodinu. S počítačovým setkáváním to nemůžete udržet. To nemůžete udržet. Na chvíli ano, ale tento davový duch bude lidem chybět. A pokud lidé nepřijdou, nebudou dávat peníze do koše, aby

nakrmili toto hladové zvíře. Toto jsou ti bohové. A je jich mnohem víc. Budeme je znát, až padnou. Budeme je znát.

Máme krev. Rána byla znásobena Egyptany. Stalo se to také v Gošenu hebrejskému lidu, jejich voda byla také znečištěná. Mimo chodem, dokázali získat čistou vodu tak, že kopali vedle řeky. Voda se přefiltrovala přes písek. Mohli tak získat čistou vodu. Odfiltrovalo to krev a mrtvé hnijící a páchnoucí ryby. Takže jejich krásní bohové, Nil je svržen. Nedokážeme si plně uvědomit, jak důležitý je Nil pro Egypt. Je velký, mega bůh, velmi důležitý. Nil se každoročně rozvodňoval, což mělo za následek, že zemědělská půda byla úrodná. To bylo to nejkrásnější. Uctívali to. A doslova z toho udělali boha.

Na další z těchto ran se podíváme příště.

Ať Bůh žehná každému z vás.